

[Udenrigsministeren.]

forbedring af levestandarden og den sociale modstandskraft.

Et af de vigtigste resultater af mødet i London er oprettelsen af et nyt organ, et råd, bestående af stedfortrædere for de tolv udenrigsministre. Det har vist sig, at det er vanskeligt at samle alle udenrigsministrene til et givet tidspunkt, og at de som regel kun har tid til at tage del i ret kortvarige møder. Der er derfor behov for et permanent politisk organ til den daglige varetagelse af de opgaver, der påhviler selve rådet. Ifølge rådets beslutning skal hver regering udpege en stedfortræder for vedkommende udenrigsminister, der kan repræsentere ham i det nye organ. Dette vil få sæde i London.

Stedfortræderne skal være højt kvalificerede personligheder, men iøvrigt er de enkelte lande frit stillet i valget af dem.

Stedfortrædernes råd skal beskæftige sig med de samme opgaver som selve rådet, men det er i det i London vedtagne direktiv fastslået, at det navnlig skal tage sig af en række særligt nævnte opgaver, herunder at sikre koordinationen mellem de forskellige Atlantorganer og gennemførelsen af de af disse organer godkendte planer. Endvidere skal stedfortræderne udveksle synspunkter om politiske forhold af fælles interesse indenfor pagtens rammer og undersøge, hvad der kan gøres for at fremme det indbyrdes økonomiske samarbejde. Ved løsningen af denne sidste opgave skal de tage det arbejde i betragtning, som er gjort af de allerede eksisterende økonomiske organisationer. Endelig skal de drage omsorg for, at offentligheden får underretning om Atlantmagternes arbejde.

Medens rådet på sit møde i London iøvrigt ikke beskæftigede sig med egentlige militære problemer, kom man dog ind på spørgsmålet om, hvorvidt Atlantmagterne skulle lægge hovedvægten på at organisere de enkelte landes militære styrker nationalt til forsvar af deres eget land eller kollektivt til forsvar af det nordatlantiske område som en helhed. Jeg tror, at der, efter at en række udenrigsministre havde haft ordet, blev tilvejebragt klarhed over, at disse to principper ikke udelukker hinanden, men nærmest må siges at være to sider af samme sag.

For tydelighedens skyld vil jeg gerne i denne sammenhæng udtrykkeligt erklære, at der på Atlantmagternes konference i London ingen konkrete beslutninger blev truffet om forsvarets omfang eller om udgifterne dertil, hverken for det nordatlantiske område som helhed eller i de enkelte lande.

Betydningen af de idealer, som vestmag-

terne bekender sig til, blev gang på gang fremhævet under mødet. Dette fandt udtryk i det endelige communiqué, i hvilket det bl. a. hedder, at udenrigsministrene er bestemte på, at friheden, som er et fælles grundlag for Atlantmagternes samfundsorden, skal forsvares imod en hvilken som helst trusel om angreb eller snigløb, direkte eller indirekte. Frihed, hedder det i communiquéet, betyder nationernes uafhængighed, respekten for de åndelige værdier og menneskets værdighed. Kun et frit samfund kan garantere individet de goder, som følger med økonomisk fremgang og social ligevægt.

Vort mål er fred, frihed og retfærdighed. For dette mål vil vi sætte vor vilje og vore kræfter ind.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen nævnte i sin tale, at Atlantrådet på sit nylig stedfundne møde i London skulle have besluttet for det første, at Atlantmagterne skulle have fælles generalstab under amerikansk ledelse, og for det andet, at Atlantmagternes militærudgifter skulle afholdes på bekostning af de enkelte landes økonomi, ligeledes under amerikansk ledelse.

For mig, der som medlem af rådet deltog i samtlige møder under London-konferencen, kommer disse oplysninger unægtelig som en overraskelse. Konferencen beskæftigede sig, som jeg allerede nævnte, ikke med konkrete militære spørgsmål, og oprettelsen af en fælles generalstab kom overhovedet ikke på tale. Det ærede medlem vil forstå, at man derfor heller ikke drøftede spørgsmålet om, hvem der skulle stå i spidsen for en sådan generalstab.

Hvad angår udgifterne ved forsvarets genopbygning, kan jeg henvise det ærede medlem til det efter konferencen udsendte communiqué, punkt 3 i slutningen, hvor det hedder, at rådet netop er gået ud fra den forudsætning, at en progressiv og hurtig udvikling af et passende militært forsvar vil kunne ske, uden at der lægges hindringer i vejen for den sociale og økonomiske fremgang i Atlantlandene. Ikke blot skal de nuværende sociale og økonomiske forhold ikke forringes, men det er tværtimod tanken at fortsætte den økonomiske genopbygning.

Det ærede medlems forsøg på at mistænkeliggøre Atlantrådet ved at påstå, at det skulle have besluttet at forringe levestandarden i Atlantlandene, falder godt i tråd med det ærede medlems forsøg på at mistænkeliggøre Danmarks udenrigspolitik efter vor tilslutning til Atlantpagten.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen og hans partiorgan søger således at undergrave